

Jesaja 49: 1-7

[1] Eilanden, hoor mij aan,
verre volken, luister aandachtig.
Al in de schoot van mijn moeder
heeft de HEER mij geroepen,
nog voor ze mij baarde noemde Hij mijn naam.
[2] Mijn tong maakte Hij scherp als een zwaard,
Hij hield me verborgen in de schaduw van zijn hand;
Hij maakte me tot een puntige pijl,
Hij stak me weg in zijn pijlkoker.
[3] Hij heeft me gezegd: 'Mijn dienaar ben jij.
In jou, Israël, toon Ik mijn luister.'
[4] Maar ik zei: 'Tevergeefs heb ik me afgemat,
ik heb al mijn krachten verbruikt,
het was voor niets, het heeft geen zin gehad.
Maar de HEER zal mij recht doen,
mijn God zal mij belonen.'
[5] Toen sprak de HEER –
Hij die mij al in de moederschoot
gevormd heeft tot zijn dienaar
om Jakob naar Hem terug te brengen,
om Israël rond Hem te verzamelen,
zodat ik aanzien zou genieten bij de HEER
en mijn God mijn sterkte zou zijn.
[6] Hij zei: 'Dat je mijn dienaar bent
om de stammen van Jakob op te richten
en de overlevenden van Israël terug te brengen,
dat is nog maar het begin.
Ik zal je maken tot een licht voor alle volken,
opdat de redding die Ik brengen zal
tot aan de einden der aarde reikt.'

[7] Dit zegt de HEER, de bevrijder, de Heilige van Israël,
tegen hem die smadelijk veracht wordt,
die door vreemde volken wordt verafschuwd,
die dienaar is van vreemde heersers:
Koningen zullen dit zien en opstaan,
vorsten buigen diep voorover,
omwille van de HEER, die betrouwbaar is,
de Heilige van Israël, die jou heeft uitgekozen.

Mattheüs 4: 12-22

Begin van Jezus' verkondiging

[12] Toen Jezus hoorde dat Johannes gevangengenomen was, week Hij uit naar Galilea. [13] Hij keerde niet terug naar Nazaret, maar ging in Kafarnaüm wonen, aan het meer, in het gebied van Zebulon en Naftali. [14] Zo moest in vervulling gaan wat gezegd is door de profeet Jesaja: [15] 'Land van Zebulon en Naftali, gebied aan het meer en aan de overkant van de

Jordaan, Galilea van de heidenen, luister: [16] Het volk dat in duisternis leefde, zag een schitterend licht, en zij die woonden in de schaduw van de dood werden door het licht beschenen.' [17] Vanaf dat moment begon Jezus zijn verkondiging. 'Kom tot inkeer,' zei Hij, 'want het koninkrijk van de hemel is nabij!'

[18] Toen Hij langs het meer liep, zag Hij twee broers, Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Andreas. Ze wierpen hun net uit in het meer, het waren vissers. [19] Hij zei tegen hen: 'Kom, volg Mij, Ik zal van jullie vissers van mensen maken.' [20] Ze lieten meteen hun netten achter en volgden Hem. [21] Even verderop zag Hij twee andere broers, Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en zijn broer Johannes. Ze waren met hun vader in hun boot bezig met het herstellen van de netten. Hij riep hen [22] en meteen lieten ze de boot en hun vader Zebedeüs achter en volgden Hem.

NBV21 © 2021 Nederlands-Vlaams
Bijbelgenootschap

<https://www.debijbel.nl/bijbel/NBV21/MAT.4.12-MAT.4.22>